

РЕШЕНИЕ

№ 4519

гр. София, 21.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 06.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8156** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, във връзка с чл. 216, ал. 6 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на арх. П. Д. – главен архитект на Столична Община против Заповед № ДК-10-ЮЗР-133/14.10.2010 г. на Началника на Регионална дирекция за национален и строителен контрол – Югозападен район (РДНСК – ЮЗР), с която е отменен като незаконосъобразен отказ на Главния архитект на Столична Община, постановен с писмо вх. № АП-70-00-17/29.06.2010 г. за презаверяване на Разрешение за строеж № 186/26.01.2007 г. и на основание чл. 221, ал. 4 от ЗУТ на Главния архитект на Столична Община е наредено да се произнесе с изричен мотивиран акт по заявление № АП-70-00-17/21.01.2010 г., подадено от [фирма] – [населено място].

Недоволен от така постановената заповед е останал жалбоподателят, който в подадената жалба и в изявлението на процесуалния си представител юриконсулт Щ., излага доводи за нейната нищожност, алтернативно, за нейната незаконосъобразност.

Претендира наличието на влязъл в сила мълчалив отказ, формиран по горесцитираното заявление, респективно, недопустимостта на обжалваната заповед. Моли за обявяването и за нищожна поради липсата на материална компетентност на Началника на РДНСК-ЮЗР, алтернативно, за нейната отмяна. Претендира присъждането на сторените деловодни разноски и на юриконсултско възнаграждение.

Ответникът, Началник на РДНСК – ЮЗР, не взема становище по жалбата.

Заинтересованата страна [фирма] – [населено място], в писмения отговор на процесуалния представител адвокат Н. взема становище за неоснователност на

разглежданата жалба и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, като прецени допустимостта и основателността на разглежданата жалба, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, поради което е допустима. Правен интерес и активна процесуална легитимация за жалбоподателя е налице по силата на разпоредбата на чл. 215, ал. 5 от ЗУТ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От събраните по делото доказателства е видно, а и между страните не е спорно, че на заинтересованата страна [фирма], в качеството ѝ на собственик на ПИ № 000306, ЕКАТТЕ 14381, находящ се в столична Община, Район П., м. “Панчаревско езеро”, е издадено разрешение за строеж № 186/26.01.2001 г., както и че строежът по същото не е започнал в продължение на три години от издаването му. Поради това със заявление № АП-70-00-17/21.01.2010 г., подадено от [фирма] – [населено място] /л. 66/ на основание чл. 153, ал. 2 и 3 от ЗУТ е поискано да бъде презаверено издаденото на дружеството разрешение за строеж № 186/26.01.2001 г. Поради липсата на произнасяне от страна на главния архитект на СО е подадена жалба до началника на РДНСК-ЮЗР срещу “неизпълнение на процедурата по презаверяване на разрешение за строеж” с вх. № ЮЗР-10-35-00-035/17.08.2011 г. /л. 63/ По повод разглеждането ѝ и изисканата информация от Главния архитект на Столична Община е предоставено процесното писмо вх. № АП-70-00-17/29.06.2010 г. Срещу същото от страна на [фирма] е подадена допълнителна жалба вх. № ЮЗР-10-35-00-282/05.10.2010 г. /л. 53/, в която се иска Началникът на РДНСК – ЮЗР да отмени изричен отказ на Главния архитект на Столична Община, постановен с писмо вх. № АП-70-00-17/29.06.2010 г. за презаверяване на Разрешение за строеж № 186/26.01.2007 г. По повод на тази жалба, е издадена обжалваната заповед, с която е отменен като незаконосъобразен отказът на Главния архитект на Столична Община, постановен с писмо вх. № АП-70-00-17/29.06.2010 г. за презаверяване на Разрешение за строеж № 186/26.01.2007 г. и на основание чл. 221, ал. 4 от ЗУТ на Главния архитект на Столична Община е наредено да се произнесе с изричен мотивиран акт по заявление № АП-70-00-17/21.01.2010 г., подадено от [фирма] – [населено място].

Въз основа на така установената фактическа обстановка и след като в изпълнение на изискването на разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът формира следните правни изводи.

Административният акт е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма. Чл. 216, ал. 1, т. 2 от ЗУТ предвижда, че не подлежат на пряко обжалване по съдебен ред разрешенията за строеж, издадени от главните архитекти на общините. Тези актове, съгласно ал. 2, подлежат на обжалване по законосъобразност пред началниците на регионалните дирекции за национален строителен контрол. По разбиране на настоящия съдебен състав, както отказът за издаване на строително разрешение, така и отказът за презаверяването на издадено такова, подлежат на обжалване пред началника на РДНСК - арг. чл. 153, ал. 3 вр. чл. 149, ал. 3 ЗУТ. Това е така, защото съдържанието на породеното от презаверяването субективно право се различава само по време от правото, породено от самото строително разрешение.

На свой ред, оспорената заповед е издадена при спазване на административнопроизводствените правила в предвидения в чл. 216, ал. 5 от ЗУТ 15-дневен срок за произнасяне. Срокът тече от постъпването на жалбата, а

допълнително, когато същата не е придружена с административната преписка, този срок тече от получаването ѝ, по аргумент от чл. 97, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 216, ал. 3 от ЗУТ. От събраните по делото доказателства се установява, че жалбата против процесното писмо е постъпила при Началника на РДНСК – ЮЗР на 05.10.2010 г., а процесната заповед е издадена на 14.10.2010 г.

Това обаче е сторено при нарушение на материалния закон по недопустима жалба.

Както се отбеляза по-горе, както отказът за издаване на строително разрешение, така и отказът за презаверяването на издадено такова, подлежат на обжалване пред началника на РДНСК, на свой ред на обжалване подлежи и мълчаливият отказ за произнасяне по заявлението за презаверяване, формиран поради липсата на волеизявление на административния орган в законоустановения 7-дневен срок – по разпоредбата на чл. 148, ал. 4, изр. последно от ЗУТ.

В тази връзка не могат да бъдат споделени аргументите на процесуалния представител на заинтересованото дружество, че в настоящата хипотеза чл. 149, ал. 1, изр. последно от ЗУТ, предвиждайки, че отказът се прави само по законосъобразност, като се посочват конкретни мотиви за това, изключва приложимостта на чл. 58 от АПК и прави невъзможно формирането на мълчалив отказ. Вярно е, че главният архитект следва да се произнесе с нарочен мотивиран акт по искане за издаване на разрешение за строеж, респективно, искане за презаверяване на издадено разрешение за строеж. В настоящата хипотеза обаче главният архитект не се е произнесъл в законово регламентирания срок по ЗУТ [apis://norm|40006|0|/](https://norm|40006|0|/) – 7 дни след подаване на заявлението. Непроизнасянето на същия е мълчалив отказ, срещу който заявителят има право на жалба именно с оглед реализиране своето право на защита и възможността за осъществяване на задължителния административен контрол пред ДНСК. Това право на защита са реализира по установения в чл. 216 от ЗУТ процесуален ред и в сроковете, установени в чл. 149, ал. 3 от с.з.

Налага се изводът, че съобразно датата на подаване на заявлението, поставило началото на административното производство, а именно 21.01.2010 г., изричното мотивирано произнасяне на главния архитект е следвало да бъде обективизирано до 28.01.2010 г. /арг. чл. 148, ал. 4, изр. последно от ЗУТ/. Формираният след тази дата мълчалив отказ е подлежал на обжалване пред Началника на РДНСК – ЮЗР съгласно нормата на чл. 149, ал. 3 от ЗУТ в 14-дневен срок т.е. до 11.02.2010 г. Липсата на подадена до тази дата жалба от страна на заинтересованото дружество налага заключението, че така описаният мълчалив отказ е влязъл в сила като необжалван в законоустановения срок. Единствено в хипотезата на редовно извършено обжалване на този мълчалив отказ биха се установявали обстоятелствата по неговата законосъобразност, както и липсата на предвиденото в закона изрично мотивирано произнасяне, като в този случай същият би подлежал на отмяна, а преписката би била върната на административния орган с указания да издаде изричен мотивиран акт.

Поради гореизложеното, неправилно и незаконосъобразно в обжалваната заповед Началникът на РДНСК-ЮЗР е приел подадената пред него жалба за процесуално допустима като подадена срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Цитираното по-горе писмо вх. № АП-70-00-17/29.06.2010 г. притежава единствено уведомителен характер и посочва на адресата си, че по подаденото от него заявление вече е налице обективизиран и влязъл в сила мълчалив отказ. Не е налице изрично волеизявление от страна на главния архитект по отношение на подаденото заявление, което от своя страна да следва да бъде мотивирано от

фактически и правни основания.

На свой ред, с оглед установеното наличие на влязъл в сила мълчалив отказ по заявление № АП-70-00-17/21.01.2010 г. за презаверяване на Разрешение за строеж № 186/26.01.2007 г. с оспорената заповед незаконосъобразно е наредено на главния архитект на СО да се произнесе с изричен мотивиран акт.

Поради изложените съображения Заповед № ДК-10-ЮЗР-133/14.10.2010 г. на Началника на РДНСК – ЮЗР ще следва да бъде отменена.

Съобразно изхода на настоящото съдебно производство, РДНСК-ЮЗР следва да заплати на жалбоподателя направените и надлежно претендирани деловодни разноски за възнаграждение на вещо лице в размер на 150 лева, както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Воден от горното, на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № ДК-10-ЮЗР-133/14.10.2010 г. на Началника на РДНСК – ЮЗР, с която е отменен като незаконосъобразен отказ на Главния архитект на Столична Община, постановен с писмо вх. № АП-70-00-17/29.06.2010 г. за презаверяване на Разрешение за строеж № 186/26.01.2007 г. и на основание чл. 221, ал. 4 от ЗУТ на Главния архитект на Столична Община е наредено да се произнесе с изричен мотивиран акт по заявление № АП-70-00-17/21.01.2010 г., подадено от [фирма] – [населено място].

ОСЪЖДА Регионална дирекция за национален и строителен контрол – Югозападен район да заплати на Главния архитект на Столична Община направените деловодни разноски, както и юрисконсултско възнаграждение в общ размер на 300 (триста) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: